

Különös napok

Különös napok . .

Megvisel a szláv

genetikám : sírnék

néha azon , amin oly

sokan nevetnek , s

persze , mondhatod , hogy

kapd elő a magyart , s pödörd

a nem létező bajszodat , nem

erről van szó.

- - -

Amiről szó van , azt

mindenki tudja , vagy

érzi a maga módján :

bennünket megvezetnek , durván

átvernek . Szinte az

összes szinten .

S nemcsak ebben a szerencsétlen

falatnyi országban , hanem

az egész planétán , ezt

mindenki tudja.

Így aztán érzéseink a

végletekig élesek

Látjuk a szembejövőt aki

hosszabb rövidebb időre

betegé tesz . Hol a
tekintet , ami gyógyít ?!
Te vagy az , látlak
áttetsző tiszta .
köszönöm hogy erre jártál , ha
soha többé nem is , te
itt maradsz velem
Van sok tekintet , ami
gyógyít . Kéz , az
áldott , az Isten áldotta kéz , ha
simogat , elfelejtem , hogy
nemsokára vége , vagy
épp azután kezdődik
mindezt elfelejtem , s a
pillanatnak élek , ahogy az
ókori görögök
Nietzsche szerint.

Édes Csillag Aphrodité , holnap
késő délután , neked
oké ?!
Hé , Phaistos , adnál tüzet ?!
Hermész darling , élek én
még holnapig ?!
Hádész , mi a frász !
megcsörgetnél , ha már

unod nélkülem ?!

Dionüszosz , na végre !

az Égre ! Téged várlak !

Osszuk ki a mezeket , s húzzunk a smaragd - nyálba , mulatni !

S felejtsük el végre

végleg , ezeket !

JanMasik / easy rocky poems /2017.